

uheldig Sammenblanding undgaas, samt til at fastsætte de fornødne Overgangsbestemmelser for visse ældre Kvarterers stærkt blandede Bebyggelse (jfr. § 43).

At fastlægge Grænserne for saadanne særlige Omraader i selve Loven kan ikke anbefales, idet hele Forholdet er for kompliceret til at ordnes ved Lov, ligesom Fastlæggelse af nye større og mindre Omraader og større og mindre Ændringer i Grænserne for disse stadig maa kunne finde Sted, alt eftersom individuelle Hensyn ved indkomne Byggeprojekter maatte gøre sig gældende.

ad § 13.

Stadskonduktørembedet oprettedes 6. Oktober 1690 som et kongeligt Embede med den Hovedopgave at holde Orden i den i 1689 fuldførte Grundtakst-Matrikul (Skattematrikulen) og samtidig føre en særskilt Ejendoms-Matrikul med Maal for samtlige fremtidige Grunde.

Ifølge Beskikkelsen skulde Stadskonduktøren desuden benyttes, „hvis ellers noget i andre Tilfælde her udi Staden forefalder, som med Kvadrat- eller Kubikmaal skal maales“, og ved Rescript af 14. Oktober 1690 bestemtes, at „intet Skjøde til Tinge maa passere, hvorudi Stadskondukteurens rigtige Maal og Udregning ej findes indført.“

30. Januar 1694 udstedte Kongen den første Instruktion for Stadskonduktøren, hvori yderligere fastsloges, at Stadskonduktøren „skal have flittig Indseende med, at Gaderne blive indrettede i deres rette beskikkede Linier efter den Orden, ham af de dertil allernaadigst Commiterede tilstilles; og maa ingen lade opsætte nogen Bygning, Muur eller Plankeværk ud til Gaden førend de have ladet fordre ham hen paa Stedet, Linierne at anvise og derpaa erlanget hans Attest, at samme Linier ere tilbørligen anlagde og indrettede.“

Stadskonduktøren var saaledes lige fra Begyndelsen foruden Matrikulsmyndighed ogsaa eneautoriseret Opmaalingsmyndighed inden for Stadens Omraade, ligesom hans Embede var stærkt knyttet til Bebyggelsen.

Stadskonduktørens Opgaver og Myndighed blev i Tidens Løb fastslaaet dels i de forskellige kongelige Beskikkelser og dels ved kongelige Rescripter, Forordninger, Pakater og Instruks, efterhaanden som Forholdene og Udviklingen nødvendiggjorde Tilføjelser eller Ændringer.

27. April 1856 approberede Kongen en ny Instruks for Stadskonduktøren. Ifølge Instruksen udnævntes Stadskonduktøren af Kongen efter Indstilling af den samlede Kommunalbestyrelse.

Ved Skattelovene af 15. Maj 1903 bortfaldt Bygningsafgiften til Staten fra 1. Juli 1904. Hermed mistede Stadskonduktøren sin sidste Tilknnytning til Staten samt dennes Løntilskud og var fra nu af en rent kommunal Embedsmand, dog med kongelig Stadfæstelse af Udnævnelser indtil 1917.

Den nugældende Instruks af 19. April 1923, allerhøjest stadfæstet 21. September s. A., er egentlig kun en af Udviklingen medført Tilpasning af den oprindelige fra 1694. Hovedopgaverne er i alt væsentlig stadigt de samme, og principielle Ændringer er ikke foretaget.

Med Hensyn til Regler for selve Udstykningen har de i Tidens Løb udstedte Bestemmelser for Stadskonduktør-Embedet intet indeholdt, og ud over de summariske Regler i §§ 2 og 6 i Lov 1889 findes ingen Lovbestemmelser herfor, idet Lov Nr. 108 af 3. April 1925 om Jords Udstykning m. m. udtrykkeligt undtager København.

De for Tiden anvendte Regler er udelukkende udbygget som Praksis, til Dels hvilende paa ministerielle Afgørelser.